

Prima pars de ordine litterarum

suadet. Ex quo patet q̄ in his dictionib⁹ nequior: pinguior: quia: et similibus ibi inō est consonās: sed vocalis: sicut docet Pris. li. iij. maio. in tractatu cooptatioꝝ Quidam cōtra predictā regulā obiectūt de coire: vbi i nō est duplex consonās posita inter duas vocales: quim precedens vocalis corripiat. s. co. vii Lucanus: Nec coire patres tē. Sed ex predictis patet solutio: q̄ videlicet nō est ibi i inter duas vocales naturaliter: imo accidēt aliter: videlicet gratia cōpositiōis et syncope. Deberet enī dici coiuere: sed per syncopā dicitur coire: sicut coi vñ in his dictionib⁹ coire: coi: coisse: introire: introies rū: et similibus remāst i vocalis q̄ nō sit ibi naturaliter inter duas vocales. et h̄ etiam patet: q̄ i non syllabicas cū sequēti syllaba: sed p se solam: qd̄ non posset fieri si esset consonans. Sic vidimus q̄ i sit duplex consonans: Nūc videam⁹ q̄ i sit simplex. Et est dicendū fm Pris. q̄ i modo p simplici modo p dupli accipit consonante. Pro simplici q̄ ab ea incipit syllaba in principio dictiōis posita sub sequēte vocali in eadē syllaba: vt ui no iupiter. Pro dupli aut q̄ in medio dictiōis ab ea incipit syllaba post vocalēm an se posita: sub sequente quoq; vocali in eadē syllaba: vt maius: peius: eius: pro simplici quoq; in media dictiōe inuenit: sed in cōpositis: vt iniuria: electus: reiſce. Virgili⁹ in bucol. procelematicū posuit p dactilo: vt Tytre paſcentes a flumine reiſce capellas.

Et consonans quan-

do ab ea incipit syllaba in principio dictiōis posita sub sequēte vocali in eadē syllaba: vt ven⁹: et tñ simplex consonans. vñ dicit Pris. q̄ in ea preualuit potestas simplicis consonantis. Sed videt q̄ sit duplex consonās: nā si dicam: cupiui penul. pdu. si dicam cupiū penul. cor. et sic videt q̄ u sit ibi duplex consonans: et prestat positionē vocali precedenti. Ad h̄ dicendū est q̄ u tñ est simplex consonans: nec illa vocalis pcedens positionē ab illo u recipit: imo est naturaliter longa: sicut patet in supino et participio in quib⁹ nō est u: et tamen pdu. penul. vt cupitus ta tu⁹. Et scias q̄ u posita post q̄ vel s: sequēte vocali in eadē syllaba amittit vim littere: nā vim consonantis nō habet ibi: q̄ non faciat positionē cū altera consonante. vim vocalis nō habet: q̄ nō faciat cū altera vocali cū qua est in eadē syllaba diphthongus. Et sciendum q̄ hoc ver⁹ est vbi u cū altera vocali sequente est in eadem syllaba: vt qs: anguis. Si vō sunt in diuersis syllabis: nō est ver⁹: vt arguo: erigu⁹ et hoc accidit tñ vbi est g et nō q. Nā q̄ nūq; potest syllabicari vel scribi nisi sequentibus duab⁹ vocalib⁹ que sunt in eadē syllaba secū: et ideo q̄uis iste nominati⁹ qs scribat per q: geniti⁹ tñ eius non scribit per q: sed per c: vt cui⁹: q̄ in cuius i est consonans: non vocalis. Et pdi c̄tis patet q̄ equ⁹ equi: et equis qua quū et similia scribunt per duplē u post q. De recto ordine lītarum.

Acto de diuisione lit-

terarū et earum mutatione: nūc dicendū est de recto ordine ipsarū litterarū. Scias ḡ q̄ vnicuiq; litterae accidit tria. s. nomē: figura: potestas. Nomē. i. nomi- natio: vt a-b: et sunt elementorū nomina indeclinabilia: tā apud nos q̄ apud grecos: et h̄ dupli de causa. Prima est: q̄ simplicia et stabilia debet esse elemēta quasi simplex fundamentum cuiuslibet doctrine et imobile. Secunda est: q̄ si variaretur eoz nominū declinatio: significatio euanesceret: q̄ vocales a suis vocib⁹ confu-

ciūt sua nomina. Si enī diceretur hoc a huius atis: nō esset ampli⁹ nomen illius littere in obliquis similiter de vnaquaq; littera sive vocali: sive consonante: quare nomina elemētorū indeclinabilia remanserūt. Figure accidunt quas videm⁹ in singulis litteris: potestas vō est ipsa pronunciatio: ppter quā et figure: et nomina sunt inuenta. Huius tñ potestas littere in substātiale et ac- cidentale. Substātialis potestas litterarū est litteraz esse vocalē vel consonantē: semiocalem vel mutā. Accidentalis vō ē multiplex: videlicet correpno: pductio: aspiratio: levitas: liqueſcētia: duplicitas: iſmutatio: trāſmutatio. Ordo etiā accidit litteris: sed nō signatur eis pro accidente: q̄n pars dicit esse potestatis. q̄ enī aliqua līra preponat vel postponat in syllaba: h̄ habet a modo pronunciandi: qui nihil aliud est q̄ potestas. Accidit ergo ordo litteris: qui q̄uis in syllabis dinoscit: tñ q̄ cōiunctus esse videt cū potestate elemētorū: nō absurdū puto nūc illum ei subiungere. Sūt ergo vocales pres positiue: videlicet subsequentib⁹ alijs vocalib⁹ in eisdem syllabis: a:e:o. Subiunctiue: e:u:vt ae:au:eu:oe. 3 quoq; apud antiquos post e ponebat: et ei diphthongū faciebant: quā pro omni i longa scribebāt more antiquorū grecorū. Diphthongi autē quib⁹ nūc utimur sunt quatatuor. s. ae: au: eu: de quib⁹ supra dictū est. Nūc ergo de ordine consonantū videam⁹: et primo de ordine semivocalium. In semivocalibus sūt aliae prepositiue alijs semivocalib⁹ in eadem syllaba: vt m sequēte n: vt amnis: damnum: somnū: hymnus. Et vt dicit Pap. somnium somnū et cetera similia que habet in anī: in eadē syllaba debet pronunciari. et Martianus in orthographia sua dicit: q̄ littere que inter se copulari nō possunt adiecta alia littera sociant: vt m t n: q̄ non coeant vocali antecedente vniunt: vt in omni: et in sonno. S quoq; prepositiua est sequēte m: vt smirna: smaragdus: per s nō per z scribi debet. Nā vt dicit Pris. in pmo maiori. vñ faciunt qui z ante m scribūt. Nūq; enī duplex littera in capite syllabe posita potest cū alia iungi consonante. preterea s frequenter liqueſcit in metro: z vō nō. Sic ergo ille versus posset culpari: si smaragdus scriberet per z: quē ponit Lucan⁹ in x.li. Terga cedēt crebro maculis distincta smaragdo. S vō ibi scripta cessat reprehensio. Nā s frequenter liqueſcit in metro: et ideo illa syllaba ma pōt ibi corripi: vt supra ostensū est. In fine autē syllabe oēs liqde solēt anī sponi: vt puls: hyems: mons: ars. similiter anī x: excepta m: vt falx: lanx: arx: arcis. In multis pponunt b et g sequēte d: vt bdelliu: genitus lapidis: abdomen: nigdonides. L vō et p pponunt sequēte t: vt actus: lect⁹: diphthong⁹. vñ peccant q̄ syllabicāt ac tuis: sed debent syllabicari a ctus: q̄ c cū t sunt eiusdē syllabe: et sic de omnib⁹ predictis et silibus. Semivocalis nulla preponit multis nisi s sequente b: vt albest⁹: absutes. L v̄l q: vt scutū: squalor. P: vt spes spera. L: vt status: anī aliam autē nullam mutarū. Hic nota q̄ sicut dicit Pris. p nō patit et ante se in eadē syllaba si autē obiectat de hoc noie stirps: in quo r ponit ante p in eadē syllaba. dico q̄ Pris. intellexit in principio syllabe. Principiū autē voces: quicqd est anī primā vocalē. Qū ergo p nō patiatur r: ibi anī primā vocalē cessat obiectio. Potest etiam aliter dici: Qd̄ enim dicit Pris. intelligit q̄n p similitur in vi sua et simpliciter: ibi autē nō sumit p simpliciter sive in vi p̄pria: imo p̄ ibi collaterales sumunt p vna figura que ē apud grecos: et vocat p̄si: et hui⁹ est figura. Et vt vult Pris. in pmo maiori: hoc interest inter elemēta et litteras: q̄ elemēta

